

אליהים, ומארירים בלבד וודם, והחטם שהולך בדרכו ישר והוא חומר אמת, ואם אין בדרכך אמת, אינה חומר, הטבעת של המלך, ומשום זה ציור הגבירה הרמות שלה של החטם, מתקן פנים וברוך ישר על הפנים, ושני נקיי החטם שני נבייאי אמת, הפה - בת הפלך, ובה לשון למודים, נאמר ביחס צדיק, ועליה (עליהם) נאמר ביחס השני שפטותיך ומדברך נאה, בתורה, הפה - הכלל של הכל, מפנו קול ודיבורם ויה, מפנה הכל שהיא ה', פה קטן סתום באות', מתקן בשמו של יהו"ה, ומשום זה בחרוט השני שפטותיך ומדברך נאה.

צוארך במגדל השן - זו ירושלים, עלייה נאמר במגדל דוד צוארך, פכשיטיה - מהנים לויים וישראלים, בניו לתלפיות, זה צדיק שהוא תל שהכל פונים אליו, הפנות שלו - שני נבייאי אמרת, שהשכינה וראי היא ירושלים, התכשיטים שלה שלושת האבות, החרויזים שלה - שני עמודי אמת.

דבר אחר, צוארך - זו התורה, התכשיטים שלה - מאותם ארבעים ושמונה מצוותה, החרויזים והקמעיים שלה הם ממניגים על שלוש מאות ששים וחמש לא תעשה, ששותם ותחמש לא תעשה, וכשהמתקעה הצלאר אותה בהם, וכשהמתקעה הצלאר בתכשיטים שלה אל החתן, כמה ריחות טובים עליהם בה. זהו שבתו מביא זאת עליה מן המדבר, זה הר סיני שהוא צוארו של עולם. מקרתת מор - זה הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו אלך לי אל הימור, ולboneה - זו הלבנה הקדושה, עלייה נאמר ואל גבעת הלבונה, מכל אבקת רוכב - זה צדיק, שהוא כל הכלול בכל.

ונהرين בחור וסומק, וחוטמא דאולא בארכ מישר איה חותם אמת, ואם לאו אידי בארכ קשות לאו איה חותמא דגושפנקא דמלכא, ובגין דא ציירא דמטרוניタ דיוקנא דיליה בחוטמא, מתתקנא באנפין ובארח מישר על אנפין, ותרין נוקבין בחוטמא פורי נבייאי קשות, פומא ברקא דמלכא, ובה לשון למודים דאייה צדיק, וועליה (נא וועליה) אtmp (שיר ד) בחוט השני שפטותיך ומדבר נאהה באורה באורייתא, פומא בלא דכלא, מינה קול ודברור דאיןון ויה, מינה הכל דאייה ה', פומא דקיקא סתימה באות', מתתקנא בשמא דיהו"ה, ובגין דא בחוט השני שפטותיך ומדברך נאה.

צוארך במגדל השן (שם ז), דא ירושלים, עליה אtmp (שם ד) במגדל דוד צוארך, פכשיטין דיליה מהנים לוים ישראלים, בניו לתלפיות דא צדיק דאייה תל שהכל פונים בו, פנות דיליה תרין נבייאי קשות, דשכינטא וראי איה ירושלים, תפכשיטין דיליה תלת אבן, חരוזין דיליה פורי סמכי קשות.

דבר אחר צוארך דא אורייתא, תפכשיטין דיליה רמ"ח פקידין דיליה, חרוזין וקמייעין דיליה איןון ממון על טס"ה לא תעשה, דנטרין לה בהזון, וכבר אסתלק צואר בתכשיטין דיליה לגבי חתן, פמה ריחין טבין סלקין בה, אך הוא דכתיב (שם ג) מי זאת עולה מן המדבר, דא טורא דסני דאייה צואר עלמא, (שם) מקטרת מר דא קוידשא בריך הוא, אך אמר ביה (שם ד) אלך לי אל הר המור, ולboneה דא סירה קדישא, עליה אtmp ואל גבעת הלבונה, מכל אבקת רוכב דא צדיק, דאייה כל כליל בכלא.